

2. číslo 2016/2017 (tentokrát jarní)

Základní škola Chrast

*Pro ty, co mají chuť si přečíst něco
(nejen) o naší škole...*

Druhé, velikonoční číslo ☺

Na prvním místě chceme poděkovat Vám všem, kteří jste podpořili náš časopis, ať už jeho zakoupením, nebo přečtením. Vánoční jarmark nás trochu zaskočil, ale v dobrém ☺. Připravili jsme 50 výtisků, po kterých se jen zaprášilo. Potěšil nás Váš zájem, a proto doufáme, že i druhé, i když kratší číslo si udrží Vaši přízeň.

Redakční tým časopisu CH_rAsT

OBSAH

Školní parlament hlásí	2
Napsali jste... Předjarní příhoda	2
Na návštěvě v naší škole	3
Co jsou to antibiotika?	3
Listování v naší škole	4
Jak vznikl název našeho města	5
Významné dny, mezinárodní dny, státní svátky	5
Teátr „in the Theatre“ aneb Peter Black	7
Čtenářská doporučení aneb Čtenáři čtenářům	8
Na skok na zemědělce	9
Jak se připravit na jaro?	10
Z předškoláků školáky	10
Pranostiky	11
Velikonoční ostrov	11
S Andersenem ve škole	12
S humorem jde všechno líp aneb Tentokrát o Pepíčkově	13
Napsali jste... O kouzelné truhle	14
A co akademie?	15
Básňování v naší škole	15
Víte, že...?	16
Inkluze a naše škola	17
Jednou v roce Velikonoce ☺	17
Čtenářský klub	19
Napsali jste... Jaké by to bylo, kdybych se odstěhovala do jiné země	19
Velikonoční luštěníčko	20
EKO hlásí... ..	20
Závěrem	20

Školní parlament hlásí

Dne 4. května 2017 proběhne v naší škole soutěž Chrast má talent. Na rozdíl od předchozích ročníků bude ten letošní určen pouze pro žáky 1. stupně. Doufáme, že účast bude nejen hojná, ale hlavně také že uslyšíme a uvidíme spoustu zajímavých dovedností a vy jste srdečně zváni podpořit své děti.

Další, právě připravovanou akcí je florbalový turnaj, který se týká nejen 1., ale i 2. stupně. Termín bude upřesněn.

A již 3. ročník u projektu *Sněhuláci pro Afriku* se zúčastnila celá naše škola za účelem přispět dětem na jízdní kola, aby měly snazší dopravu do jejich škol.

Za žákovský parlament

Michaela Macháčková a Tomáš Jelínek

Napsali jste... Předjarní příhoda

Stalo se to asi tak na konci února, když jsem byl s bratrem v domečkách, které jsme si sami postavili. Byl jsem zrovna na hlídce na vysokém stromě, když jsem uviděl blížící se osobu a najednou jsem uviděl, že za ní vykoukli čtyři psi. Dva byli vlčáci a dva pudlíci, které oslovovala Rito, Ťapko, Michale a Asto. Můj bratr byl dole a když je uviděl, trochu se lekl, a tak se radši vydal přes zamrzlou řeku směrem k domovu, zatímco já jsem zůstal na stromě a ani jsem nedutal. Psi se zvolna přibližovali a já seděl potichu na stromě, hlavně aby si mě nevšimli. Psi přidali do kroku, protože asi ucítili, že na stromě je o jednu nepovedenou sovu navíc. Zaběhli do lesíka, čenichali a čmuchali, až vyslídili i mou bundu, kterou jsem hrdinně nechal na nedalekém stromku. Za psy se pomalu přibližovala i osoba, které psi zřejmě patřili, spolu s pudlíky, jež dlouhonokým vlčákům slídicím v lesíku nestačili.

Paní se přiblížila k mému nedobrovolnému vězení a právě pod ním se rozhodla pro krátký odpočinek. Jak slušnost velí, pochopitelně jsem, ačkoliv trochu nejistě, vyslovil své „Dobrý den.“ Paní sebou trochu cukla, pak se podívala za sebe, znovu před sebe i do lesíka. Zavolala z lesa své hafany a odpověděla svoje „Dobrý den“, přestože stále netušila, odkud ji kdo zdraví. Popošla ještě kousek, pak vzala kbelíček, který si nesla s sebou a natrhala jakési proutí. Když šla nazpátek pod „mým“ stromem, zastavil se Mišan a zavěšil, paní ho volala, ale pokračovala v cestě dál. Pes stále věřil, tak jsem zamlaskal, on se trochu vyděsil, začal se rozhlízet a až na druhé zamlaskání zvedl hlavu a podíval se nahoru. Začal štěkat, já ho rychle uklidňoval a schoval se za strom, aby mě ta paní neviděla. Když zmizela z dohledu, slezl jsem dolů, vzal si bundu a šel domů.

Zrovna nedávno jsem se šel projít se psem a své staré známé z lesa jsem uviděl v jedné vesnici za plotem. Nejspíš se na mě stále za ten šprým zlobili, protože zuřivě štěkali a vyskakovali skoro až nad plot. V tu chvíli jsem byl moc rád, že jsem tehdy neslezl.

Martin Hysek

Na návštěvě v naší škole

V březnu navštívili budoucí prvňáčci z MŠ Chrast a MŠ Řestoky naše první třídy.

Pozdravili se se svými kamarády, kteří jim předvedli, co se od září, kdy nastoupili do prvních tříd, naučili.

Četli, ukázali, jak počítají, a dokonce jim i zazpívali. Předškoláci zasedli spolu s kamarády-prvňáky do lavic a zahráli si na žáky. Psali spolu na tabuli, zkoušeli počítat a vypravovali si. Za odměnu si odnesli malý dárek. Doufáme, že se všem dětem u nás líbilo a těšíme se v září na shledání v naší škole.

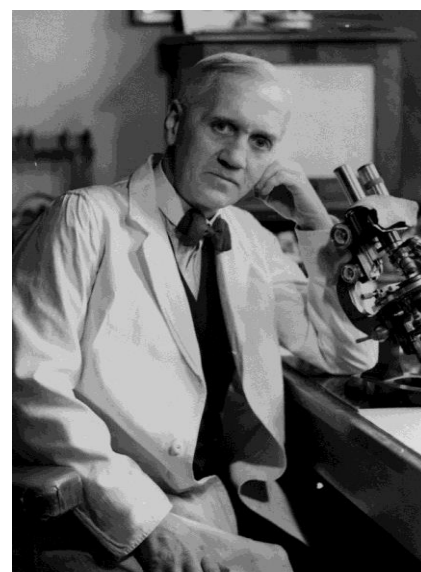
p. uč. Alena Chaloupková

Co jsou to antibiotika?

Zima je záluďná, ale ani jaro se svými výkyvy teplot našemu organismu mnohdy neprospěje. Co se tedy děje, když veškeré možnosti našeho těla jsou vyčerpané? Často pak nastupují tzv. antibiotika. Co to vlastně antibiotikum je pro Vás nalezl a napsal Tomáš Tichý.

Antibiotikum je lék, který usmrcuje některé mikroorganismy nebo brání jejich růstu.

V současnosti je známo přes 6000 látek s antibiotickým účinkem, ale jen asi 70 z nich našlo uplatnění v medicíně, ostatní mají příliš výrazné nežádoucí účinky nebo jsou pro pacienta toxické. Antibiotika působí především proti

Alexandr Fleming

bakteriím, některá jsou však účinná také proti houbám a parazitickým prvokům.

Již 2500 let př. n. l. používali v Číně k léčbě infekcí obklady z plesnivého sójového mléka.

První antibiotikum zajistil světu skotský lékař Alexandr Fleming, když objevil na zapomenuté misce s bakteriální kulturou plíseň, která vylučovala látky inhibující růst bakterie. I když svůj objev popsal už v roce 1929, až v průběhu 2. světové války se chemikovi Ernestu Chainu a biochemikovi Howardu Florymu podařilo užívání penicilínu přenést do praxe. Za celý objev dostali všichni tři vědci v roce 1945 Nobelovu cenu.

Antibiotika se používají především k léčbě infekčních stavů, někdy však též preventivně. V současnosti je však velkým problémem chybné použití antibiotik – zvláště pak použití nevhodného antibiotika nebo předepsání antibiotik při léčbě virových onemocnění, jako je rýma nebo chřipka.

Dnes se používá více než 100 antibiotik. Díky nim bojujeme s bakteriemi, které antibiotika oslabují či zabíjejí. Proti virům či plísním jsou však neúčinná. Antibiotika předepisuje lékař, protože každé antibiotikum je určeno na jiný typ onemocnění.

Ročně spotřebujeme asi 8 milionů balení antibiotik a přitom jejich užití není vždy správné. První důvod je ten, že naše tělo obývají i bakterie, které slouží v náš prospěch a jsou součástí našeho organismu. Nesprávně indikovanými antibiotiky je zabijeme, čímž narušíme rovnováhu organismu. To může způsobit řadu onemocnění. Druhým důvodem, proč neužívat antibiotika při každém zakašlání, je to, že bakterie si vůči antibiotikům vytvoří odolnost, stanou se rezistentními. Ty při jejich léčbě později už nezaberou.

Tomáš Tichý, zdroj: upraveno z wikipedia.cz

Listování v naší škole

V úterý 21. února se v naší škole konalo ve školní tělocvičně Listování. Bylo to takové divadelní představení na téma knihy autora Miloše Kratochvíla *Prázdniny blbce číslo 13*. Listování se zúčastnili žáci 1. stupně a 6. ročníku. Bylo to hezké, a hlavně vtipné. Herci měnili hlasy podle postav, které v knížce vystupují. Je to skvělá knížka, která opravdu stojí za přečtení. Uvidíme, jakou mňamkou nás překvapí Listování třeba příště. My tedy rozhodně doufáme, že to nebylo naposledy, co se v naší škole Listování objevilo.

Jakub Šprongl & Katka Čechová

Jak vznikl název našeho města

Nejdříve vznikly Chrašice. Pravěcí osadníci se usídlili kolem potoka Žejbro mezi Rosicemi a Podlažicemi, protože tam byla voda. Mohutný dubový porost, který se táhnul do dálky, nazývali chraštinou. Asi toto slovo chraština dalo vzniknout názvu osady – Chraštice, posléze Chrašice. V pravěké době Chrašice byly samostatnou osadou až do r. 1784.

Po novém očíslování domů ovšem byla tato malá osada spojena s větší a dostala její jméno – Chrast. Chrast jako městečko bylo založeno benediktinským klášterem v Podlažicích ve 2. polovině 13. století. Podle pověsti dostalo městečko svůj název proto, že bylo založeno v chrastině (dubině), a tak osada v chraští byla pojmenována Chrast.

Ze článku publikovaného paní Ivanou Mrázkovou za použití publikace Josefa Šmída Dějiny Chraští připravila Tereza Doležalová

Významné dny, mezinárodní dny, státní svátky

V minulém čísle jsme si uváděli to nejdůležitější a taky nejzajímavější z období září až leden, proto bude spravedlivé, pokud se tentokrát podíváme na ty další dny, které nás buď už minuly, nebo teprve čekají, tedy na období od února do srpna 2017.

- 11. 2. Světový den nemocných
- 13. 2. Světový den rádia
- 21. 2. Mezinárodní den mateřského jazyka
- 2. 3. Den boje spisovatelů za mír
- 8. 3. Mezinárodní den žen
- 12. 3. Vstup ČR do NATO
- 21. 3. Mezinárodní den za odstranění rasové diskriminace
- 21. 3. Světový den básní
- 21. 3. Den loutkového divadla
- 22. 3. Světový den vody
- 27. 3. Mezinárodní den divadla
- 28. 3. Den učitel
- 2. 4. Mezinárodní den dětské knihy
- 2. 4. Den autismu
- 7. 4. Světový den zdraví
- 8. 4. Mezinárodní romský den

- 11. 4. Mezinárodní den boje proti hluku
- 12. 4. Mezinárodní den letectví a kosmonautiky
- **14. 4. Velký pátek**
- 16. 4. Mezinárodní den hlasu
- 17. 4. Velikonoční pondělí
- 18. 4. Mezinárodní den památek a sídel
- 20. 4. Mezinárodní den svobody tisku
- 22. 4. Den Země
- 23. 4. Světový den knihy a autorských práv
- 24. 4. Mezinárodní den skautů
- 28. 4. Mezinárodní den pro bezpečnost a zdraví při práci
- 29. 4. Mezinárodní den proti hluku
- 29. 4. Mezinárodní den letectví a kosmonautiky
- 29. 4. Mezinárodní den tance
- **1. 5. Svátek práce**
- 3. 5. Den Slunce
- 3. 5. Světový den svobody tisku
- 4. 5. Den hasičů
- 8. 5. Mezinárodní den Červeného kříže
- **8. 5. Den vítězství**
- 15. 5. Mezinárodní den rodiny
- 18. 5. Mezinárodní den muzeí
- 25. 5. Den Afriky
- 25. 5. Mezinárodní den ztracených dětí
- 31. 5. Světový den bez tabáku
- 1. 6. Den dětí
- 12. 6. Mezinárodní den za odstranění práce dětí
- 20. 6. Světový den uprchlíků
- 21. 6. Evropský den hudby
- 26. 6. Mezinárodní den boje proti drogám
- 26. 6. Mezinárodní den podpory obětím násilí
- 27. 6. Den politických vězňů
- 27. 6. Světový den sdělovacích prostředků
- **5. 7. Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje**
- **6. 7. Den upálení mistra Jana Husa**
- 6. 7. Světový den polibku
- 7. 7. Den čokolády
- 15. 7. Den gumových medvídků
- 20. 7. Den lízátek
- 6. 8. Den za zákaz jaderných zbraní
- 9. 8. Mezinárodní den původního obyvatelstva
- 23. 8. Mezinárodní den pro připomenutí obchodu s otroky a jeho zrušení

Každý den si něco připomínáme, ale přiznejme si, většinou myslíme především sami na sebe. Zkuste si vybrat alespoň jeden den, kdy si připomenete skutečně důležitou věc, třeba to, že rodina je důležitá (15. května) nebo že zdraví není samozřejmostí (7. dubna).

„Zjistil jsem, že většina lidí se dostane kupředu v době, kdy ostatní mrhají svým časem.“

Henry Ford

Teátr „in the Theatre“ aneb Peter Black

On Monday March 27 we were in the theatre in Luže. It was really interesting and funny.

It was about a man who had bad luck and a lot of bad things happened to him in one day. He hit some people when they were crossing the road so he had to pay all his money to get out of prison. When he got out of prison he lost everything he had - home, job, love and he found out that he has got no real friends. Suddenly he was homeless.

He bought a Chinese bike for his last money. He met a "gangster". He took the gangster's gun and exchanged it for the gangster's jacket.

He got a job in Vietnamese restaurant and he used his Chinese Bike for making an electricity for the restaurant. But then he was crashed by car. The rescuers took him to the nearest bridge where he met new friends who were homeless too. They helped him to get a job and to have a better life. That was a new beginning for him.

V pondělí 27. března si milovníci angličtiny vytáhli Černého Petra. Vydali jsme se na divadelní představení v angličtině a hned se ukázalo, že to byla trefa do černého! Peter Black. Název divadelní hry připomínající v českém překladu hru Černý Petr nebyl náhoda. Sledovali jsme příběh člověka, který během jednoho dne přišel doslova o všechno – domov, lásku, přátele, práci, peníze, dokonce i o mobilní telefon.

Humor, nadsázka, výborně zahrané představení. Bavili jsme se a vlastně se učili ☺. Super akce!

Sabina Horníková a Monika Giňová

Čtenářská doporučení aneb Čtenáři čtenářům

Knížka je skvělá věc. Pobaví, rozesměje, rozpláče, donutí k zamyšlení. Neexistuje nečtenář, jsou pouze lidé, kteří ještě nenalezli knížku, která by je skutečně bavila. Proto jsme se rozhodli představovat Vám knížky, které nás zaujaly a o nichž se domníváme, že se budou líbit i Vám.

Prevítovi

Chtěla bych Vám představit knihu jménem Prevítovi. Autor této knihy je Roald Dahl. Kniha vypráví o panu a paní Prevítových, kteří si dělali různé naschvály. První den pan Prevít schoval paní Prevítové pod polštář žábu a paní Prevítová mu to oplatila tím, že mu dala do špaget žížaly. Pan Prevít si svou lest pořádně promyslel. Každý den dával paní Prevítové malé dřívko pod židli a pod hůl. Ona si myslela, že se scvrkává. Ale nebylo to tak. Nakonec toho škádlení nechali. Pro pana a paní Prevítovy to nedopadne moc dobře, scvrknou se. (Nikola Doležalová)

Cinder

Marissa Meyerová napsala ságu s názvem Měsíční kroniky. První částí je Cinder. Připomíná tak trochu Popelku, dokonce i svým jménem (Cinderella znamená anglicky Popelka). Má nevlastní sestry, macechu, těžký osud. To vše se odehrává v budoucnosti. Cinder je kyborg, což znamená, že část jejího těla byla nahrazena robotickými součástkami. V jejím světě existuje dokonce i princ, ke kterému všichni vzhlíží. Bohužel se všichni obávají nemoci, na níž není lék. Vše se zkomplikuje tím, že přijede zlá královna. A na problémy je zaděláno... Cinder jde o život... Zajímavá kniha, která má tři pokračování, a uvidíme, jestli to dopadne opravdu tak pohádkově, jak se nám snaží vsugerovat názvy knih.

Vetřelec – Probuzení

Děj knihy se odehrává někde mezi 1. a 2. dílem filmu o vesmírné příšeře, proto doporučuji nejprve oba díly zhlédnout ☺. Autor si dal velmi záležet na

detailech, aby vše kompletně zapadalo, a proto se může stát, že než se zorientujete, budou se vám postavy ze začátku mírně plést. Ale časem si je určitě zapamatujete. Knihu bych doporučil starším čtenářům, protože některé části nejsou úplně nejpříjemnější (koneckonců kdo viděl filmy, ví, do čeho se s knihou pouští). Mně osobně se kniha líbila. (Karel Hromek)

Selekce

Jedna z mých nejoblíbenějších knih je Selekce od Kiery Cassové. Jedná se o první díl knižní série *Selekce*, která má celkem 3 díly a k tomu další 2 volná pokračování a jednu knihu povídek. Příběh vypráví o dívce, která je zamilovaná do chlapce, ale byla vybrána do „soutěže“ o ruku prince Maxona. Musí si vybrat mezi chudým Aspenem, nebo bohatým princem Maxonem.

První tři knihy vypráví o Americe Singerové, jedna je plná doplňkových příběhů, zbývající dvě jsou o dceři Ameriky, o princezně Eadlyn. Všechny díly se mi moc líbí. (Martina Křivková)

Na skok na zemědělství

V úterý 21. března navštívili někteří žáci osmých tříd Střední zemědělskou školu v Chrudimi.

Po dlouhém čekání na autobus jsme konečně dorazili na místo. Před začátkem pokusných experimentů v odborné učebně jsme byli seznámeni s bezpečností práce. Učitelka odborné výuky nás vybavila bílými plášti pro případ poleptání chemickými látkami. Posedali jsme si po dvojicích nebo po trojicích k pracovním stolům. K pokusům jsme obdrželi pracovní listy, do kterých jsme zaznamenávali výsledky vědeckých pokusů. První pokus byly plamenové zkoušky chemických látek, v druhém pokusu jsme zkoumali barvy chemických sloučenin. Vše jsme pečlivě zaznamenávali do pracovních listů.

Celé úterní dopoledne jsme si ve Střední zemědělské škole v Chrudimi pěkně užili.

Adéla Voráčová

Jak se připravit na jaro?

Jaro je snad nejkrásnější část roku. Probouzí se země a dýchá plnými doušky svěží vzduch. Chystáme se na něj celou zimu, ale teď právě je potřeba naše přípravy zintenzivnit. Jaro je tu.

Doplňte vitamíny. Naše tělo potřebuje po zimě nastartovat. Ideální varianta? Ovoce a zelenina. Když k tomu přidáme pravidelný pohyb na čerstvém vzduchu (stačí krátká procházka), prospěje to nejen našemu fyzickému zdraví, ale pomůže to i našemu „duchu“. Odpočinek venku je skvělá věc.

Jaro je také ideální čas pro nové začátky. Jestliže máte jenom trochu chuť zkusit něco nového, ať už je to nový kousek z Vašeho šatníku, novou knížku, nový sport nebo třeba nový přístup ke škole, je opravdu ta správná chvíle.

Z předškoláků školáky

V sobotu 1. dubna, na apríla ☺, proběhl v naší škole zápis do 1. tříd na školní rok 2017/2018. Hned u dveří rodiče s budoucími prvňáčky přivítaly pohádkové postavičky, které jim ukázaly, kam se mají vydat.

Takový zápis, to je důležitá událost, a proto každého osobně přivítala paní ředitelka. Po krátké chvilce papírování se rodiče a především předškoláci přesunuli k paním učitelkám, které si s dětmi povídaly, trochu i zahrály a ptaly se, co kdo z nich umí a co dělají rádi. Za odměnu a také za snahu dostal každý předškoláček malou pozornost.

Celkem se do naší školy přihlásilo 71 předškoláčků a my se budeme na všechny v září těšit.

Mgr. Lenka Budínská, ředitelka školy

Pranostiky

Co je to pranostika? Dříve se lidé potřebovali zorientovat v roční době v počasí. A proto vznikly pranostiky. Jedná se o lidovou moudrost, která vyjadřuje vztah mezi konkrétním dnem nebo obdobím a počasím, meteorologickými jevy.

Leden:	Na Nový rok o slepičí krok.
Únor:	Únor bílý, pole sílí.
Březen:	Březen, za kamna vlezem.
Duben:	Duben, ještě tam budem.
Květen:	Před Servácem není léta, po Serváci s mrazy veta.
Červen:	Medardova kápě, čtyřicet dní kape.
Červenec:	Svatá Anna, chladna z rána.
Srpen:	Na svatého Vavřince hop zemáky do hrnce.
Září:	Po svátém Václavu beranici na hlavu.
Říjen:	V říjnu mráz a větry – leden, únor teplý.
Listopad:	Přijede-li Martin na bílém koni, metelice za metelící se honí.
Prosinec:	Svatá Lucie noci upije, ale dne nepřidá.

Nikola Doležalová

Velikonoční ostrov

Fascinující název! Jaký je? Kde se nachází? A co má vlastně společného s Velikonocí?

Velikonoční ostrov s domorodým názvem *Rapa Nui* se rozkládá na zhruba 164 kilometrech čtverečních a žije zde necelých 6000 obyvatel. Oficiálně se nazývá tento kout světa Isla la Paskua a na mapě byste ho našli v Tichém oceánu, ve východní části Polynésie. K jeho osídlení došlo už v polovině 1. tisíciletí, jeho „objevení“ okolním světem se ale uskutečnilo až roku 1922, kdy ho znovuobjevil Nizozemec Jacob Roggeveen. A protože se to stalo na Velikonoční neděli, získal ostrov název „Velikonoční“. Původní obyvatelstvo bylo zdecimováno kmenovými válkami a v 19. století i otrokářskými nájezdy. Na jeho civilizaci upomínají dnes už jen obří kamenné sochy *Moai*. Víme jen, kde vznikly – v lomu na úpatí kráteru Rano Raraku dokonce ještě jedna nedokončená a od skály úplně nedotesaná moai leží. Celkem jich Rapatuici vytesali 300. Daleko víc jich zůstalo v lomu nebo na cestě na své kamenné plošiny.

Z wikipedia.cz pro Vás připravila Karolína Uličná

S Andersenem ve škole

V pátek 31. března se v naší škole konala Noc s Andersenem. Jedná se o mezinárodní akci k podpoře dětského čtení.

Sešli jsme se v 18:00 ve třídě 1.A, kde jsme si uložili věci a přivítali jsme se. Po milém přivítání jsme se odebrali do kuchyňky, abychom si upekli

Andersenovu buchtu. Byla hodně kokosová a stejně tak dobrá. S plnými bříšky lahodného dánského dezertu se nám do knihovny šlo vesele a plni energie jsme se začeti do komiksu *Čtyřlístek*, který byl vydán pouze v limitované edici pro účastníky akce Noc s Andersenem. Když všichni prožili se *Čtyřlístkem* jejich dobrodružství, přečetla nám paní

ředitelka pohádku *Císařovy nové šaty*. A najednou se z paní ředitelky stal sám spisovatel Hans Christian Andersen a my měli možnost položit mu zvědavé a všetečné otázky:

Otázka: „Odkud pocházíte?“

Odpověď: „Pocházím z Dánska“

Otázka: „Kolik jste napsal knih?“

Odpověď: „Napsal jsem 26 divadelních her, ale to mě moc nebavilo, a proto jsem se rozhodl napsat pohádku. Nakonec jsem jich napsal 156.“

Otázek bylo samozřejmě mnohem více, a když jsme se dozvěděli vše, co jsme chtěli, vydali jsme se na cestu zpět do školní kuchyňky, abychom naplnili naše už zase prázdná bříška.

Po návratu zpět do školní knihovny jsme dostali za úkol vyplnit křížovku se *Čtyřlístkem*. Tento úkol byl ale nad naše síly a křížovka zůstala nevyluštěná a tajný poklad skryt...

Ráno po snídani jsme dostali certifikát o účasti a jen neradi opouštěli budovu školy. Moc se nám to všem líbilo a těšíme se na příští ročník.

Eliška Viktoria Šumpíková, 6.A

S humorem jde všechno líp

aneb Tentokrát o Pepíčkovi

Pepíček prosí tátu: „Tati, kup mi buben.“

Tatínek na to: „Nekoupím, budeš mě rušit při práci“

Pepíček: „Neboj, budu bubnovat jenom, když budeš spát.“

Pepíček jde spokojeně ze školy domů.

„Tak co, Pepíčku,“ říká tatínek, „copak jste dnes dělali ve škole?“

„Vyráběli jsme výbušniny.“ odpoví Pepíček „Opravdu? A co v té škole budete dělat zítra?“

„V jaké škole...?“

Jde kolem domu dědeček a vidí Pepíčka, který se snaží dosáhnout na zvonek. Zeptá se ho: „Nechceš, abych na ten zvonek zazvonil, chlapečku?“

Pepíček na to: „Tak jo.“ Dědeček zazvoní a Pepíček zakřičí: „A teď zdrháme, dědo!“

„Pane učiteli, potrestal byste mě za něco, co jsem neudělal?“

„Samozřejmě, že ne, Pepíčku.“

„Tak to je dobře. Já totiž nemám domácí úkol.“

Pepíček dostal k Vánocům kolo a na jaře se rozhodl, že ho konečně vyzkouší.

Objede dům a volá na babičku: „Hele, babičko! Bez držení!“

Podruhé objede dům a volá: „Hele, babičko! Bež žubů!“

Malý Pepíček přinese policistovi plechovku s limonádou a žádá ho: „Prosím vás, pane, mohl byste mi otevřít tu plechovku?“

Policista zaklepe na plechovku a křikne: „Policie! Otevřete dveře!“

„Pepíčku, řekni dvě jména.“ říká paní učitelka.

Pepíček na to:

„Kdo? Já?“

„Správně, Pepíčku.“

Pan farář se ptá Pepíčka: „Modlíte se před jídlem?“

A Pepíček na to: „No, jen když máme jíst houby, co nasbíral táta.“

Maminka říká Pepíčkovi: „Pepíčku, zase si na tebe stěžovala paní učitelka.“

A Pepíček říká: „Co proti mně pořád má? Vždyť už jsem ve škole týden nebyl?!“

„Tak, děti, vyjmenujte nějaký živel,“ říká paní učitelka.

„Voda,“ povídá Mařenka.

„Správně.“

Hlásí se Pepíček: „Prosím, slivovice. Tatínek říká, že když má slivovici, tak je ve svém živlu.“

Napsali jste... O kouzelné truhle

Za devatero horami a devatero řekami žil v kouzelném zámku král. Jeho království bylo velmi důležité, protože hlídalo všechna slušná slova, která byla ukryta v kouzelné truhle královské pokladnice.

Jednoho dne se objevil zlý drak, který přemohl strážce, truhlu s těmi kouzelnými slovy ukradl a odnesl do jeskyně v Začarovaných horách.

Království se propadlo do temnoty. Lidé se přestali zdravit, neuměli říct „prosím“ ani „děkuji“, a tak se přestali usmívat a začali si místo toho mezi sebou nadávat.

Král dal rozhlásit, že kdo zachrání jeho království, tomu dál půl království a svou dceru Marlenku za ženu.

Zpráva se dostala i ke králi ze sousedního království, který měl tři syny. Poslal proto nejstaršího syna Matěje, aby draka zabil.

Na cestu mu dal nejlepší meč posázený diamanty a koně. Matěj se tedy vydal na cestu. Po cestě narazil na stařenku, která nesla otep dříví. Protože spěchal, nepomohl jí. Když dorazil k jeskyni, seskočil z koně, ale jakmile uslyšel řev draka, zbaběle utekl a už ho nikdo neviděl.

Král se tedy rozhodl poslat svého druhého syna, Jakuba. Na cestu mu dal také velmi dobrý meč a koně. Hned další den se Jakub vydal na cestu. Když jel, uviděl v dálce vesnici a rychle se tam vydal. Cestou do vesnice potkal stejně jako jeho bratr, která nesla otep dřeva. Jakub ale pospíchal, a tak ani on stařence nepomohl. Ve vesnici se šel najíst do hostince, kde potkal dívku jménem Veronika. Ihned se do ní zamiloval a zůstal ve vesnici s ní.

Když nepochodil ani Jakub, rozhodl se král, že pošle nejmladšího syna Jana. Nedal mu však drahé věci jako jeho bratrům, místo toho mu dal starý meč po dědečkovi a řekl: „Dám ti radu, Jene. Nesejdi na moc dlouho z cesty a pomáhej druhým.“

Další den se Jan vydal na cestu. Asi po dni cesty narazil na tutéž stařenku jako jeho bratři. Znovu nesla otep dřeva. Princ Jan jí pomohl dřevo odnést a stařenka mu za to na oplátku dala lahvičku s jedem. Když dorazil k jeskyni a uslyšel řev draka, nezalekl se a postupoval hlouběji do jeskyně. Najednou zakopl a spadl na zem. Naproti němu se objevil drak. Otevřel tlamu, Jan toho využil a hodil mu lahvičku s jedem do chřtánu. Drak se svalil na zem, Princ Jan si myslel, že je drak mrtvý, ale nebyl si jistý. Rychle se zvedl a propíchl drakovi srdce dědečkovým mečem.

Princ draka přemohl, navrátil truhlu, vzal si princeznu Marlenku za ženu a žili spolu šťastně až do smrti. Do království se vrátila slušnost a lidé se začali opět usmívat.

Karolína Nosková

A co akademie?

Je to neuvěřitelné, ale v tomto školním roce se chystá už 25. ročník školní akademie. Poprvé se uskutečnila ve školním roce 1991/1992. Přemýšlejte o tématu, protože ta letošní se k nám blíží mílovými kroky. Bude se konat už 21. června v 9:00 a 14:00 hodin a 22. června od 16:00 hodin buď na nádvoří zámku, nebo v případě nepřízně počasí v hale. Náměty říkejte zástupcům školního parlamentu ve Vaší třídě ☺

Básňování v naší škole

„Slovo má lehkost větru a sílu hromů.“
(Victor Hugo)

Ve čtvrtek 11. května se v naší škole bude pořádat první ročník recitační soutěže. Pozvány jsou soutěžící nejen z naší školy, ale také ze škol okolních. Byli bychom rádi, pokud by to nebyla pouze soutěž, klání o to, kdo nejlépe zarecituje, ale aby to bylo především takové jarní setkání žáků a učitelů, kteří mají stejný koníček.

Jsme velmi rádi, že naše pozvání přijala i porota, která bude vsutku odborná. Předsedkyní poroty je Mgr. Jana Trojanová, herečka a moderátorka, která má letité zkušenosti nejen z vlastního účinkování v recitačních soutěžích (stala se laureátkou Wolkrova Prostějova v letech 2006 a 2007, zvítězila na Mezinárodním festivalu poezie ve Valašském Meziříčí v roce 2007; v roce 2009 si z festivalu Poděbradské dny poezie odvezla prestižní Cenu Karla Högera a v roce 2010 se stala jeho laureátkou), ale i z hodnocení. Spolu s ní zasedne do poroty Mgr. Jana Šírová, která vyučovala český jazyk a literaturu spolu s hudební výchovou na základní škole v Rokytnici nad Jizerou. Má praxi v přípravě žáků na recitační soutěže, tudíž dokáže posoudit stránku přípravy. Poslední členkou poroty bude Anna Žáčková, mladá, avšak talentovaná slečna, jež se věnuje recitaci a divadlu. Má za sebou nespočet recitačních (a úspěšných) zkušeností. Tuto empatickou porotkyni určitě ocení především sami recitátoři, protože mají jistotu, že rozumí jejich trémě.

Doufáme, že Jarní básnění zaujme oslovené školy a účast bude co největší. Nejde o to zvítězit, ale strávit příjemný den. Ve čtvrtek 11. května se uvidí, zda se nám to podaří. Držte pěsti!

Víte, že...?

ŠKOLA

- ... první školy na našem území vznikaly už v 11. století?
- ... z Komenského učebnic učil dokonce i J. W. Goethe?
- ... v roce 1774 byla u nás Marií Terezií zavedena povinná školní docházka?
- ... základní vzdělání bylo rozděleno na dva stupně až v roce 1918?
- ... v 70. letech 20. století bylo základní vzdělání zkráceno na 8 let, zároveň však bylo prodlouženo povinné vzdělání na 10 let, a proto musel každý nastoupit na učiliště, střední školu či gymnázium?
- ... označení triviální škola znamenalo, že se zde vyučují 3 základní oblasti – gramatika, rétorika a dialektika?

ŘÍŠE ZVÍŘAT

- ... mláďata klokana jsou při porodu velká pouhé 2 centimetry?
- ... koala nepotřebuje vodu? Stačí jí jídlo, tj. lístky nebo kůra.
- ... nejstarší slimák se dožil 1 roku a 6 měsíců?
- ... netopýři vylétávají z jeskyně vždy doleva?
- ... slon je jediný savec, který neumí skákat?
- ... bobři umí na 45 minut zadržet dech?
- ... vážka žije jen 24 hodin?
- ... mula v poušti nikdy nezapadne do tekutého písku, ale osel ano?

VĚDA

- ... ochranné kryty žárovek se používaly již před Edisonovým patentem především v obchodech a továrnách? Byly to drátěné klece připevněné přímo v zásuvce. Edison upravil ochranný kryt tak, aby mohl být připevněn ke zdi a jeho hmotnost nezatěžovala dráty vedoucí proud do žárovky.
- ... označení indiáni jako první použil Kryštof Kolumbus v domněnání, že se plavbou na západ přes Atlantik dostal k východnímu břehu Indie?
- ... Albert Einstein odmítal nosit ponožky a obouval zásadně sandály, na které také nedal dopustit?

O VELIKONOCÍCH

- ... Velikonoce jsou nejstarší a nejdůležitější křesťanský svátek?
- ... umění malovat vajíčka se nazývá „pysanka“? Tento název vznikl na Ukrajině.
- ... Easter – anglický výraz pro Velikonoce, vznikl ze slova „Eostre“, což je jméno anglosaské bohyně, která symbolizuje zrození?
- ... zvyk darovat vajíčka vznikl ještě před tím, než vznikly samotné Velikonoce a v mnoha kulturách je také považován za symbol zrození?
- ... myšlenka velikonočního zajíčka, který naděluje pomlázku, vznikla v Německu už ve středověku?

Inkluze a naše škola

V minulém čísle našeho školního časopisu jsme se pokusili Vás stručně seznámit s hlavní změnou tohoto školního roku – inkluzí. Od té doby již uběhlo několik měsíců, školní rok se nám pomalu přesouvá do posledního čtvrtletí a my můžeme začít rekapitulovat, jaké změny nám inkluze přinesla.

Změny jsou značné, v první řadě personální. Náš sbor postupně dostává posily a to v podobě asistentů pedagoga, kterých máme k 31. březnu 2017 na naší škole již patnáct, a jako málokterá škola se můžeme pochlubit, že u nás pracuje i pan asistent. Další změny jsou pak v nastavení individuálních vzdělávacích plánů, kterých nám od září také hojně přibylo a které pomáhají žákům překonat vždy určité znevýhodnění, jež je trápí a brzdí ve vzdělávání. Poslední novinkou je pedagogická intervence, která se odehrává po vyučování a kdy je žák již sám se „svou“ paní učitelkou a ladí to, co není ještě zcela zvládnuté ve vyučovací hodině.

O naše zkušenosti jsme se podělili dne 4. dubna 2017 se zájemci z jiných škol na pracovním workshopu s názvem *Inkluze v praxi*, který naše škola organizovala pod záštitou MAP. Akce se zúčastnilo celkem osmnáct pracovníků škol zastávajících ve svých školách různé pracovní posty, od asistentů pedagoga přes výchovné poradce až po vedení škol. Svou milou návštěvou nás také poctila naše paní starostka Martina Lacmanová, která se zajímala o situaci v naší škole i ze strany inkluze a část workshopu strávila společně s námi, za což jí děkujeme a ceníme si jejího zájmu.

Další novinkou z „inkluzí“ je na naší škole práce školního psychologa, který k nám nastoupil ve druhém pololetí a stále má plné ruce práce, aby všem žákům bylo v naší škole dobře.

S přáním krásného jara plného slunce

Mgr. Eva Kloudová, výchovná poradkyně

Jednou v roce Velikonoce ☺

Velikonoční pondělí! Kluci ho milují, holky zase proklínají... a zase je za dveřmi. Jestlipak víte, co všechno mu předchází a jaké zvyky se s Velikonoci pojí? Velikonoce jsou původně křesťanským svátkem s dlouhým přípravným obdobím, jež vrcholí tzv. Svatým neboli Pašijovým týdnem.

Předposlední neděli před Velikonoci se říká Květná. V tuto neděli by prý měli lidé oblékat nové šaty, aby v nich „kvetli“, tabu je naopak pečení, poněvadž květy u stromů by se tak zapekly a nebyla by úroda.

Tzv. Modré pondělí je odvozeno z německého názvu „blauer“, což znamenalo „podnapilý“. Proto by se prý nemělo pracovat. Za ním následuje Šedivé úterý, v němž by měli lidé prý vymetat pavučiny a uklízet

(pravděpodobně jarní úklid ☺). Mnohem známější je pak Škaredá středa, někdy nazývaná Sazometná. Folklór v tento den velí vymetat komíny a tím i zlé síly z domu, ale především by se člověk neměl mračit, protože by mu to mohlo zůstat po celý rok. Hospodyňky na Škaredou středu pekly tzv. Jidáše na připomínku učeníka, který zradil Ježíše.

Zelený čtvrtek, jak naznačuje jeho název, říká, že by měli lidé jíst zelenou stravu (špenát, zelí, salát, kopřivy, řeřichu, ...), aby si zajistili pevné zdraví. Známa je i pověst o odlétání zvonů do Říma. Vždy na Zelený čtvrtek po odeznění modlitby Sláva na výsostech Bohu (Gloria in excelsis Deo) zvony

umlkají a odlétají do Říma pro požehnání svatého otce. Místo zvonů se však ozývaly ve vsích dřevěné řehtačky a klapačky – „klapání“. V tento den se podle křesťanské tradice konala Poslední večeře Páně

(zobrazil ji například i slavný Leonardo da Vinci).

Dnem velkého smutku je Velký pátek, kdy si připomínáme ukřižování Ježíše Krista. Nemělo by se hýbat se zemí, rýt do ní, dokonce ani pohřbívat. Nemělo se ani prát, ani jíst maso. Na Velký pátek se prý otevírá země a vydává své poklady (baladu o tom napsal dokonce i Karel Jaromír Erben).

Bílá sobota se pak stává dnem přípravy na Boží hod velikonoční. Vymetalo se novým koštětem, bílila se stavení, peklo se velikonoční pečivo – mazance a beránci, ale i chléb. Připravovaly se pomlázky a zdobily domy.

Největším křesťanským svátkem je pak Boží hod velikonoční, neděle těsně před velikonočním pondělím. Slaví se zmrtvýchvstání Ježíše Krista. A jak získaly Velikonoce svůj název? Právě díky noci před Božím hodem. Protože to byla *velká noc*, vzniklo slovo velikonoční. Den začínal slavnostní mší a slavilo se celý den. Je to také den setkání nejbližší rodiny, bez známých. A to nejlepší? Měl by to být den požívání dobrých, výjimečných pokrmů.

Dnes už Velikonoce pro mnohé znamenají pouze ten poslední den, Červené pondělí, které už do Svatého týdne vlastně vůbec nepatří. Brzy ráno

vyrážejí koledníci s pomlázkami šlehat děvčata, aby z nich vyhnali nemoci a lenost. Za to dostávají od děvčat malovaná vajíčka a cukroví. Proutí, ze kterého se pomlázky pletly, byla přisuzována životodárná síla. Kdo dostal pomlázkou, ten omládl.

(Zdroj: upraveno z <http://www.extra.cz/kvetna-nedele-je-tady-nastava-svaty-tyden-jake-velikonocni-zvyky-se-vazou-k-jednotlivym-dnum>)

Čtenářský klub

V pondělí 6. února 2017 se v naší škole otevřely pomyslné dveře čtenářům i nečtenářům. Činnost zahájil Čtenářský klub pro II. stupeň, do něhož se přihlásilo celkem 18 žáků z 5. – 8. tříd. Klub vedou ředitelka školy Lenka Budínská a vedoucí městské knihovny Zdena Zvárová.

Vstupem do klubu se stala veselá knížka Davida Walliamse s názvem *Babička Drsňačka* a první čtenářská lekce, kdy jsme si zkusili předvídání příběhu... Užili jsme si spoustu zábavy a navíc všichni, kteří měli zájem, si odnesli jednu novou knížku na domácí čtení.

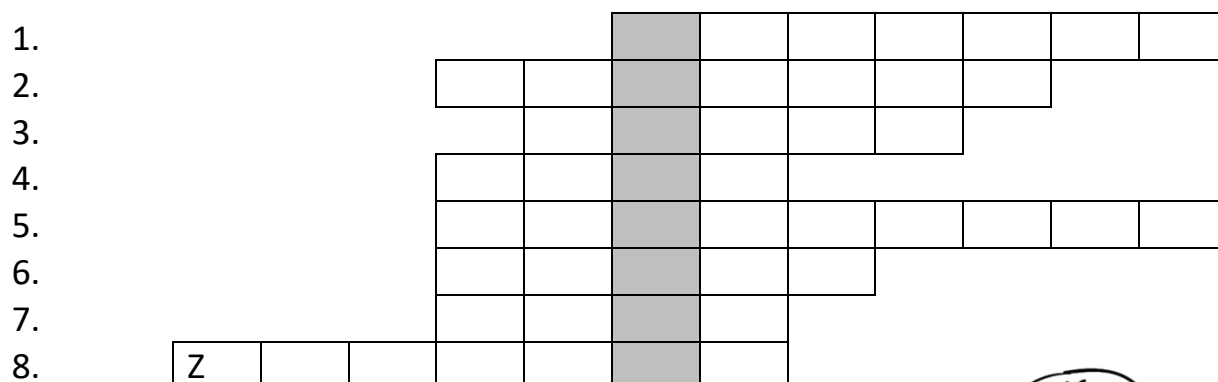
Čtenářský klub umožnil nákup nových knih, více než dvě stě titulů našich i zahraničních autorů je nyní k zapůjčení v knihovně, která tak skýtá mnohem větší pestrost ve výběru. Dokonce se plánuje i nákup dalších, které vyberou v knihkupectví sami členové našeho klubu. Jsme velmi zvědaví, o jaké knihy obohatí police naší knihovny.

Napsali jste... Jaké by to bylo, kdybych se odstěhovala do jiné země

1. *Přátelé* – V Česku jsem měla kamarády a tady nikoho neznám a bude hodně těžké navazovat kontakty a ostatní by mě určitě neměli rádi, protože jsem z ČR (neboli odjinud).
2. *Řeč* – Nikde se nedorozumím, např. když si půjdu něco koupit a nikomu tam nebudu rozumět... Docela blbý, když tam budu bydlet po zbytek života (i když bych se jejich řeč po pár letech určitě naučila).
3. *Nic tam nemám* – Nevím, kam mám jít a kudy tam mám jít, nevím, kde co je (takže jejich uličky by pro mě byly jako labyrint).
4. *Jídlo* – Jejich zvláštní pochutiny, např. brouci, hlemýždi a kdo ví co ještě.
5. *Počasí* – Co když tam bude hodně teplo, nebo hodně zima? Možná tornáda či záplavy. Může tam být hodně vlhko nebo sucho, ne jako v ČR, kde se střídají čtyři roční období.

Denisa Rázková

Velikonoční luštěníčko

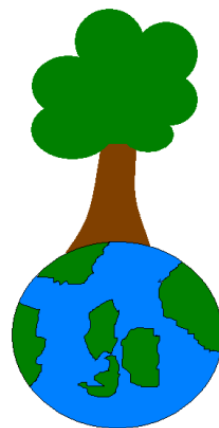

1. Malé, žluté, velikonoční
2. Bílý, kudrnatý, náš maličký
3. Děvčata vážou chlapcům na pomlázku
4. Na Velký pátek by se nemělo jíst
5. Na velikonoční pondělí se po vesnici prohánějí
6. Před Velikonoci se seje
7. Samička berana se nazývá
8. Oblíbené velikonoční zvířátko

EKO hlásí...

Dne 21. dubna se v naší škole tradičně uskuteční Den Země. Každý ročník má připravený vlastní program. 1. a 2. třídy budou mít přednášku o zvířatech, 3., 4. a 5. ročník bude mít přednášku o tom, jak pracuje lidský mozek. Třídy 6. ročníku se vydají do lesa s panem Svobodou, 7. ročník se dozví něco o rostlinách, zatímco osmáci si zase budou povídat o hadech. Deváté třídy jim budou sekundovat. Zajímavost? Kolik lidí se asi dostaví v zeleném, jak se na EKO radě domluvilo ☺ ?

Karel Hromek

Závěrem

První číslo mělo, alespoň jak jsme se doslechli, dobré ohlasy. Pevně věříme, že i nyní náš časopis přinese něco, čemu se zasmějete, nějakou zajímavost, kterou jste nevěděli, nebo třeba článek, který Vás zaujme. Budeme se těšit u dalšího čísla

NAČASOPISOVANOU

Časopis pro Vás připravila redakční rada CHrAsT.

Děkujeme nejen za Vaše příspěvky, ale i Mgr. Modráčkové
a Mgr. Zemanové za korektury a p. uč. Grassingerovi za tisk časopisu.

©CHrAsT 2017, casopischrast@seznam.cz